

Militærudgifterne kunde der ikke paaregnes en øjeblikkelig Indtægtsstigning, og en ny stor Beskatning af Formuerne vilde føre til en øget Belastning af det produktive Arbejde. Det af Statsministeren skitserede Program for Igangsættelse af offentlige Arbejder maatte, hvis det skulde gennemføres ved Laan, paaregnes at modvirke Bestræbelserne for stigende Obligationskurser og Konvertering af de højrentede Laan. »Nej, jeg maa gentage for den højtærede Minister det gamle, men dog evigt nye, at kun ved at Pristal-Forskellen mellem Eksport og Forbrug herhjemme udlignes, ved at Byrderne lattes som Bidrag til, at Landbruget gøres rentabelt, kun ved at der føres en Penge- og Valutapolitik, som bidrager til Genskabelse af den nedbrudte Købeevne, kun ved at det private Initiativ faar ny Livskraft, kan Beskæftigelsesproblemet løses.«

Ordføreren for det konservative Folkeparti, *Christmas Møller*, udviklede først sit Syn paa Udfaldet af Landstingsvalget i September og Folketingsvalget den 16. November. Medens Retningslinien ved Landstingsvalget — set i Forhold til Folketingsvalget 1929 — gik Ministeriet imod, var det samme ikke Tilfældet ved Folketingsvalget. Ved en Opførelse af Valgresultatet under Hensyntagen til Stemmetilvæksten siden 1929 kom Taleren til det Resultat, at Regeringspartierne Flertal i snævrere Forstand — nemlig overfor Venstre og Konservative som de egentlige Oppositionspartier — ved Valget den 16. November voksede i Forhold til, hvad Tilfældet var ved Valget den 24. April 1929. Konsekvensen heraf maatte være, at der ved Afgørelsen af Valuta-spørgsmaalet blev taget et stort og betydningsfuldt Hensyn til, hvordan Valgerne havde talt. For den kommende Tid krævede Efterårets Valg Samvirken af Regering og Rigsdag, og det maatte her være Regeringens Opgave at gaa i Spidsen. — Paa den økonomiske Politik Omraade vilde Valutaattestsystemet ikke kunne opretholdes i det lange Løb, og Regeringen burde ikke »sætte sig til Rette paa« den nys vedtagne Valutalov, men tage fat paa positive Foranstaltninger overfor Krisen. I Statsministerens Udtalelse om Midler til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden savnede Taleren Oplysning om paatænkte Foranstaltninger overfor Landbrugskrisen. Det var nødvendigt at foretage en klækkelig Nedsættelse af Landbrugets Ejendomsskatter, og det vilde formentlig være rimeligt at tage Spørgsmaalet om Minimalpriser op til Overvejelse. — Ligesom Krag spaaede Taleren betydelige Underskud i Finansaarene 1932—33 og 1933—34, hvis Dækning ikke blev tilvejebragt, og han opfordrede Finansministeren til at gøre Rede for, hvilke Besparelser og nye Indtægter Regeringen paatænkte. Hertil føjede han en Opfordring til Regeringen om at udarbejde Forslag til en Brugsforeningsbeskatning og